

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Un trimotor faciós bombardeja el mercant espanyol "Legazpi" a la sortida de Roses.

(Llegiu informació a la pàg. 3)

Segona Epoca. Any II. Núm. 94.

Girona, divendres, 5 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

El P. O. U. M. està alerta. Cal esbrinar els emboscats i arrencar-los la careta

Les paraules de Largo Caballero tenen una virtut i adoleixen d'un greu defecte. La virtut radica en la dosi de sinceritat que revel·len; el defecte, en l'obscurantisme de la forma. D'haver parlat clar, tots sabríem a què atendre'ns. La dèria, tan impolítica, d'embolcallar les veritats amb els eufemismes no assoleix altre objectiu que desorientar l'opinió pública.

Les gravíssimes acusacions del líder socialista semblen, però, ésser ben fonamentades. La quinta columna no és pas una entelèquia. És una perillosa realitat. Una temible realitat que planteja a totes les organitzacions revolucionàries un examen de consciència: «cal esbrinar els emboscats dels nostres rengles, arrencar-los la careta i sotmetre'ls a la vindicta pública».

No som pas tan còndits per creure que la quinta columna no té altre caldo de cultiu que la base dels organismes polítics i sindicals. També sap enfilar-se envers els llocs de màxima responsabilitat i direcció. Recordeu la xarxa tenebrosa de l'Oerana. Més de quatre cap grossos del partit bolxevic resultaren agents al servei del tsarisme. En assaltar el Poder, Lenin comprovà que, durant llargs temps, no pocs dels seus col·laboradors, destacadíssims militants, autèntics líders de l'oposició revolucionària, sobraren, subterràniament, de l'espionatge blanc.

La quinta columna és una mena de càncer que preté filtrar-se per totes les esclotxes de l'organització per subvertir-la i ofegar-la en benefici exclusiu de la reacció feixista.

El seu camp d'acció no és sols la base dels partits i de les sindicals. És també el capítell, és la cúspide.

Per la puresa de la causa i, àdhuc, per instint de conservació, es fa indispensable una bugada ben feta. Repassem la cèdul·la de cadascú. No siguem pas indulgents. Caigui qui caigui. Empaitem un bon sedàs i mans a la feina. Sense contemplacions, sense desmais.

La contrarrevolució a v a n c a

La contrarrevolució va obrint-se pas. El treballador conscient comença a inquietar-se davant el perill reformista que ens amenaça. Una darrera l'altra van imposant-se les consignes de la contrarrevolució. Serà possible que el proletariat, passivament les accepti? No és lògic esperar d'ell, una saludable reacció? El treballador amb consciència de classe no pot deixar de sentir-se ferit en els seus interessos. Una a una li són arrabassades les seves conquestes: són derrocats els fermes punts de la revolució social. Es mata poc a poc l'estímul de la lluita, en subvertir-se llurs objectius. Finalment, el proletari que es troba a la trinxera es contestarà indignat que no val la pena d'enfrontar-se amb la mort per defensar els inte-

ressos de les classes enquadrades al camp de la República democràtica. Ell només pot sentir-se disposat a la defensa dels interessos de la classe treballadora. I defensar-los amb tota intransigència fins a vèncer o morir.

El recent decret sobre ordre públic ha estat una nova punyalada a la revolució per la qual lluita el proletariat. Disoltes les Patrulles de Control, organismes típicament de classe, autènticament revolucionaris, hom tracta d'estructurar l'ordre de la República burgesa a base de forces coercitives sense color polític, sense contingut social: pròpiament, les que convenen a un règim burgès. Avui, instruments al servei de la contrarrevolució; demà, tal volta, a les ordres d'una dictadura capitalista. Responen

perfectament a una finalitat anti-proletària. Ja que no són creades per a servir la causa obrera, respondran, fatalment, a la causa contrària. A favor o en contra de la classe. No existeix terme mig possible.

Què respondrà el proletariat a les maniobres reaccionàries de burgesos i reformistes?

GRACIETA

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banyes Naus, 16. — Barcelona

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciudadans, 12. — GIRONA

CRÒNICA DIÀRIA

“La Quinta Columna?”

La premsa del dimarts d'aquesta setmana, donava la notícia d'haver estat descoberta una vasta organització de la “quinta columna” a València.

S'han practicat nombroses detencions, entre les quals la d'un tinent d'artilleria, amb destí al Grup d'Informació núm. 2, de guarnició a Barcelona, i la d'un ex-marqués.

A tots els detinguts els ha estat trobada documentació facilitada per sindicats, partits polítics, delegacions d'Assistència Social, Comitès Executius populars, etc., etc. Els noms, professions i punts de residència que consten en els esmentats documents, són, naturalment, falsos.

Les activitats d'aquests elements de la “quinta columna”, bifurcades, consistien, per una banda, en recaptar cabals per al “Socors Blanc” i, per l'altra, ampliar i enllaçar l'organització feixista, crear centúries terroristes, per tal de, en un moment determinat d'un hipotètic desembarc de les tropes de von Franco o en cas de desordres públics, actuar coordinadament sota una direcció amb el fi de dificultar la defensa de la ciutat.

Ultra els tals propòsits, forjaven un pla d'aïllament total de Catalunya i tenien enllaç amb alguns individus de la força armada.

Dues coses a remarcar: Aqueixa canalla posseïa carnets de la

U. G. T., C. N. T., partits socialistes, comunista, amb els quals amparaven els seus criminals propòsits. I, en segon terme, el pla contra Catalunya.

Per ambdós motius, cal que la classe treballadora de Catalunya estigui a l'aguait. És precís intensificar els treballs de recerca, captura i mort dels espies, traïdors i enemics naturals emboscats.

Tothom sap que l'espionatge blanc actua amb una audàcia inaudita. Les coses més insignificants, els detalls més minúsculs són coneguts al moment per l'enemic. L'altre dia, el “clown” de Ràdio Sevilla anunciava que, dintre poc, enviaria uns quants aparells de bombardeig per a visitar els urinaris que el nostre incommensurable Conseller municipal de Treball fa construir a la plaça de la Independència.

Què s'espera ací per a actuar? És que els obligats a fer la feina creuen que entre nosaltres no hi ha “quinta columna”? És que les organitzacions sindicals i polítiques estan convençudes que tots llurs nous adherents són persones angelicals? Ni als uns ni als altres no vull fer-los l'ofensa de suposar-los tan tous. Però si continuen la indolència i el “me'nfotisme” caldrà creure que no els interessa vèncer l'enemic.

Joan QUER

Sense mèrits comprovats, sense antecedents que els garantitzin, constitueix un gran perill i un joc no massa pulcre col·locar empleats i empleades a la “plantilla” de l'Ajuntament.

El POUM. de Girona, també, lluita a les trinxeres.

Heus, ací, un grup de gironins, en franca companyonia. No els requen pas els sacrificis. Saben que lluiten pel Socialisme, que es tant com dir, per la llibertat dels fills llurs i del proletariat enter.

Voces del Magisterio

Comentarios a unos decretos

II

Según tenemos prometido en el último artículo nos referiremos hoy a los dos decretos que nos quedan de la "Gaceta" del 23.

Autoriza el uno para la convocatoria de oposiciones a Inspectores de Primera Enseñanza.

Concurrirán a ella los maestros que cuenten menos de 45 años de edad y más de dos de servicios en la escuela. Un tribunal juzgará los ejercicios que el mismo decreto señala.

Se resucitan, al pie de la letra, los viejos procedimientos, tan combatidos por las mismas personas que ahora firman los decretos.

Para que no falte el más nimio detalle, se impone también el pago de 50 pesetas a cada maestro que quiera opositar.

Resulta, todo el decreto, una copia exacta de los antiguos a que nos tenía acostumbrados el viejo régimen.

Miles de compañeros quedarán fuera de la convocatoria al imponer la selección económica que supone el embarcarse en unas oposiciones de esta naturaleza. Selección cruel, mucho más decisiva que el visto bueno de los Sindicatos a las solicitudes que se presenten.

Se dará la inmoralidad indigna que hemos visto otras veces: el maestro misero, estrujando su bolsa para hacer las oposiciones, pagando por trabajar, y el flamante juez, parásito indecoroso, que chupa de las 50 pesetas del pobre opositor, por no hacer nada. O lo que es peor; que trabaja incansable por sacar triunfantes a los candidatos de las plazas vendidas al mejor postor.

No valía la pena que pasara un 19 de julio para seguir los mismos procedimientos de la situación anterior. Estamos seguros; ni un solo maestro revolucionario tomará

parte en el vergonzoso reparto que se proyecta.

Último decreto. Creación de un nuevo organismo en la Enseñanza. La Dirección Provincial de Primera Enseñanza. Al frente de la misma un "Director provincial de Primera Enseñanza". Bajo su mandato y jurisdicción quedarán las Escuelas, los maestros, el Consejo Provincial, Sección Administrativa, Inspección, Escuela Normal y demás organismos que se estime conveniente adscribirle.

Verdadero "Mando Único" de la Enseñanza. Faltan en él los Institutos y Universidades a que luego aludiremos.

"Es indispensable libertar aún muchas de sus funciones a los órganos centrales del Ministerio" dice el campanudo preámbulo del mencionado decreto. Y más abajo: "se impone la necesidad de fijar un criterio unificador".

En todo él no se pretende más que hacer depender del Centro, de una manera absoluta a todos los organismos de la Enseñanza. En resumen, ese decreto, será una medida antirrevolucionaria. El Sumo Sacerdote que tendremos al frente de cada provincia, tendrá por misión mermar las atribuciones de los sindicatos e inyectar savia nueva a los organismos que la Revolución debió haber suprimido. Ya sabrán los intrigantes donde centralizar, desde hoy, sus actividades.

Una cosa, sin embargo, escapa al poder omnívoto de este Director Provincial. Habrá un sector docente que será *tabú* para sus intervenciones. El Instituto de 2.ª Enseñanza y la Universidad.

¿Porqué no se atreve el Ministro a penetrar en este recinto? Se ha hablado mucho de la Es-

cuela Nueva Unificada; los progresos realizados, son muy pocos.

Continúa la enseñanza secundaria y superior a distancia telescópica de los hijos de los obreros, de los obreros mismos. ¡Aún hay clases! exclamarán los flamantes profesores y alumnos de Institutos y Universidades, cuando lean estos decretos. La burguesía permanecerá tranquila, en su último y preciado reducto, elaborando una cultura antiproletaria, mientras los obreros dan generosamente su vida en las trincheras barriéndole el paso al fascismo.

Un solo comentario final. Señores ex-comunistas que tenéis en vuestras manos los destinos del Ministerio de I. P.: ¿No nos habíais dicho que las actividades, to-

das, debíamos dirigir las a ganar la guerra? ¿Qué significa este afán legislativo inútil en vuestro Ministerio?

Camaradas de la F. E. T. E., que tanto os esforzáis por aprender las tácticas militares. Camaradas, más realistas, que estáis en los frentes disparando vuestras certeras balas o cuidando de los niños huérfanos y refugiados, víctimas del fascismo traidor; dejad las tácticas, abandonad los fusiles, no hagáis caso de los niños y volved corriendo a vuestros libros. Hernández os llama desde el Ministerio para discutir una splazas de Inspectores que se olvidaron de repartir antes del 31 de julio. (¡¡¡!!!)

P. G.

NOTICIARI

Assemblea extraordinària del P.O.U.M.

Tal com s'havia anunciat, ahir a les 10 de la nit, va tenir lloc l'assemblea extraordinària del P.O.U.M., secció de la nostra ciutat.

Nomenada mesa de discussió, es passà a discutir els punts de l'ordre del dia. Foren nomenats delegats al Ple Intercomarcal que s'ha de celebrar el pròxim diumenge, els camarades Peiró, Guiral, Martí, Corominès i Patiño.

Seguidament els camarades Cuiral i Quer informaren sobre la qüestió plantejada a l'Ajuntament amb motiu de l'acoblament de Conselleries.

Intervingueren en la discussió gran nombre de companys. Finalment fou aprovada la moció de la cèl·lula número 5 de la Joventut Comunista Ibèrica, en virtut de qual acord el P.O.U.M. retira, definitivament, del Consell municipal de la nostra ciutat, els seus representants.

AJUDAR ELS REFUGIATS ÉS UN DEURE INELUDIBLE

Torroella de Montgrí

VETLLADA INFANTIL

Dissabte passat al bonic local "Cinema Montgrí" es celebrà una vetllada Artístic-musical a càrrec dels nens i nenes de l'escola Nacional de la localitat, la qual assolí un falaguer èxit tant en la interpretació de les diferents parts de que es componia, com en l'assistència. El poble, seguint la paua que ve donant des del 19 de juliol acudí en massa a la festa i en quedà gratament complagut.

La recaudació que fou de 900 pessetes ha sigut destinada a l'associació d'Ajut Infantil a Reraguarda.

Felicitem als infants i mestres de dita escola que han sapigut tan bé complir el seu deure de solidaritat envers els seus companys que s'han vist obligats a deixar les seves llars per no veure's atropellats vilment pels feixistes.

MONTGO

La lluita a la reraguarda

El company Interventor-Delegat de la Generalitat en l'Empresa col·lectivitzada DALMAU CARLES, PLA, d'aquesta ciutat, ha lliurat a l'Emissora local "Ràdio Girona", el 5 % del sou que la Direcció i Obrers de l'esmentada empresa destinen a la Suscripció a profit de "Pro-Infància Obrera".

El Resum de les entregues del mes de febrer, és com segueix:
Sous setmana 1 al 6. Ptes. 209'55
Sous setmana 8 al 13. Ptes. 206'30
Sous setmana 15 al 20. Ptes. 209'
Sous setmana 22 al 27. Ptes. 207'95
Mensuals de febrer. Ptes. 278'40

Total ptes. 1111'20

A més a més el Consell d'Empresa atent a la crida del Socors Roig Internacional, ha lliurat 100 pessetes per a l'adquisició de sabó per Madrid.

CONSELL MUNICIPAL DE GIRONA

Conselleria de la Vivenda

Aquesta Conselleria de la Vivenda ha fixat els següents dies per a efectuar el pagament dels lloguers de locals, estatges, etc., corresponents al mes de gener d'enguany:

Dies 4, 5 i 6; carrers que comencin per A, B i C.

Dies 8, 9 i 10; carrers que comencin per D, E, F, G, H, I, J, L, LL, M, N i O.

Dies 11, 12 i 13; carrers que comencin per P, R, S, T, U i V.

Les hores de pagament seran: el matí de 10 a 1 i a la tarda de 4 a 6, exceptuant els dissabtes que seran únicament de 10 a 1.

També es fa públic que el Consell Municipal està autoritzat per Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya de data 1 de febrer d'enguany.

Es recomana a tots els ciutadans que efectuïn els pagaments els dies assenyalats, doncs no s'admetran el pagament de lloguers de carrers que comencin per una lletra que no sigui la fixada per aquell dia.

Girona, 2 de març del 1937.

El Conseller de la Vivenda

Company! Els nens que arriben evacuats a Pro-Infància Obrera, necessiten l'ajut de cada ciutadà per petit que sigui.

Adreceu-lo a Pro-Infància Obrera.

Tribunal Popular

Aquest matí ha continuat el judici seguit contra els elements pertorbadors de St. Jaume de Llierca. La presidència a pres del Fiscal ha acordat suspendre el judici per a continuar-lo un altre dia.

Vida del Partit

DEPARTAMENT DE GUERRA P.O.U.M.

Es notifica als familiars dels militars de les columnes del P.O.U.M. que poden passar per les oficines d'aquest Departament instal·lades a la Caserna Lenin d'aquesta ciutat, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda ahont mitjançant la presentació de l'autorització de cobro se'ls hi farà efectiva la segona quinzena de gener.

Es posa en coneixement també als familiars dels soldats de l'Exèrcit Popular "Divisió Lenin" destacats a Fornillos i Bellestar que presentant l'autorització de cobro degudament signada i segellada, se'ls hi abonarà la darrera desena de gener.

SERVEI D'ENLLAC AL FRONT

El prop vinent dimarts dia 9 sortirà cap al front d'Osca el camió organitzat pel Socors Roig del P.O.U.M.

S'admeten encàrrecs i paquets a la Caserna Lenin fins a les 7 del vespre del dilluns dia 8.

El Delegat

J. Corominas

PARTIT OBRER D'UNIFICACIÓ MARXISTA

Comitè Intercomarcal

El pròxim diumenge, dia 7 del corrent, tindrà lloc un Ple Intercomarcal de Seccions del Partit, a la sala d'actes de l'estatge social de la Secció de Girona. Començarà la sessió a les 10 del matí en punt.

Ordre del dia:

1.—Problemes d'organització.
2.—Reestructura del treball de propaganda.

Girona, 2 de març del 1937

Secretariat Politic del C. I.

A TODAS LAS SECCIONES DE I. C. I.

Es preciso que todas las secciones manden las respuestas de las circulares mandadas por este Comité Ejecutivo con toda rapidez.

El secretariado agrario de la I.C.I.

El navili sinistrat es deia "Lukia" i era de nacionalitat grega

El cònsol grec pren declaració al supervivent Joan Panalieza.—El mal temps regnant dificultava els treballs de la busca.—La gasolina (3200 tones) anava destinada a Barcelona

Ahir cap al tard el tripulant que els mariners de la nostra costa pogueren salvar, va tornar en si de la commoció que sofria i pogué prestar algunes declaracions, que vingueren a desentranyar les suposicions que corrien referent a la nacionalitat i destinació del vaixell que topà amb una mina a Punta Bagur.

El ferit, que malgrat presentar horribles cremades a tot el cos, segueix en franca milloria, manifestà que el seu nom era Joan Panalieza de 34 anys (grec). En ésser interrogat respecte al vaixell digué que s'anomenava "Lukia" de la matrícula de Sira (Grècia).

La procedència de la gasolina era de Constància (Romania) i es componia de 3.200 tones de líquid que anava destinat a Barcelona. La seva darrera escala havia estat a Port-Vendres.

A la tarda sortiren de Palamós cap al lloc de la catàstrofe el bus i el comissari marítim que inspeccionaren els voltants. El bus declarà que la profunditat era formidable cosa que faria gairebé impossible baixar a buscar les restes del vaixell ja que la pressió de l'aigua ho impediria.

Segons ens han manifestat uns companys de Bagur que veieren l'accident, el vaixell fou empès pel vent

regnant cap al Nord, per això es suposa que els cossos dels dissortats mariners puguin trobar-se a les costes de França.

De totes maneres els abnegats companys mariners no desmaiaren en la seva busca. Avui hem vist com 4 "vaques" sortien del port de Palamós, aquesta matinada. Han retornat, però, sense haver trobat res.

Aquesta tarda es celebrarà l'enterrament a Bagur i Palamós dels dos únics tripulants morts recollits.

També ayui s'ha traslladat a Bagur el cònsol grec que ha pres declaració al ferit.

Dos trimotors facciosos sobre Palamós

BARCELONA

Comunicat oficial del front d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa és el següent:

Sector Divisió Durruti. — S'han passat a les nostres files 5 paisans i 1 soldat amb armament.

Res de nou a la resta dels fronts.

El general Pozas a Barcelona

Barcelona (2 tarda). — Es troba a aquesta ciutat el general Pozas. Aquest matí ha conferenciat amb el president Lluís Companys. Després el general Pozas ha marxat acompanyat del tinent coronel Lluís Bejench.

MADRID

Davant la dura rèplica dels nostres els rebels cessen d'hostilitzar alguns punts del front de Madrid

Durant tot el matí d'avui hi ha hagut calma absoluta als sectors més propers a Madrid. Les forces lleials s'han dedicat a recollir les nombroses baixes que ahir infingiren a l'enemic quan aquest pretengué trencar el nostre front. L'atac de les forces lleials es veié contrapesat en alguns moments pel que els facciosos realitzaren cap a les nostres posicions d'El Pardo. Intent inútil, perquè els facciosos foren rebutjats en tota la línia i foren alguns centenars de baixes que se li causaren i fou molt elevat el nombre de fusells i metralladores que deixaren al nostre poder.

Mereix destacar-se no solament en les accions d'ahir, sinó en les de tota la jornada, la meritíssima actuació de l'artilleria republicana. Així que veu concentracions enemigues, per petites que siguin, llança els seus projectils contra l'enemic amb una precisió i una punteria, vertaderament meravelloses. Així es dona el cas que els projectils dels nostres canons hagin pogut desmuntar nius de metralladores i morters instal·lats en els llocs més inversemblants. Durant la jornada d'ahir, els canons de l'Exèrcit popular bombardejaren amb insistència les posicions, no solament als sectors propers a Madrid, sinó també en altres indrets del front del centre, amb probada eficàcia.

Aquest matí s'han realitzat algunes incursions de càstic al camp rebel per la província de Guadalajara. Les forces lleials rectificaren favorablement les seves posicions, en desallotjar l'enemic de les trinxeres i parapets que tractaven de defensar. Alguns nuclis rebels hagueren d'ésser desallotjats per les bombes de mà llançades pels dinamiters republicans. Després, els morters i metralladores de l'exèrcit del poble s'encarregaren de foragitar els facciosos que intentaven refer-se.

Intens foc de canó a la província d'Àvila, pel sector de Valmaqueda. També en un sector quelcom més proper al poble esmetnat, hi hagué foc intens de fuselleria, perquè els rebels intentaven volar un petit pont bastit damunt d'un rierol. Els lleials, amb llur constant foc de fuselleria i metralladora, impediren que els facciosos aconseguissin llur propòsit. Al cap de tres hores de tiroteig, els rebels hagueren de replegar-se.

A Toledo hi ha hagut més tranquil·litat que de costum, així com al sector sud del Tajo l'activitat ha augmen-

tat considerablement. Els rebels provaren de defensar-se, però les forces lleials han aconseguit els objectius que el comandament assenyalaria per al matí d'avui. La impressió d'aquest sector continua essent immillorable.

Al sector del Jarama, ultra la diària acció que realitza l'Exèrcit Popular per tal de no perdre l'iniciativa, hi ha hagut bastanta calma.

Torna la guerra desenvolupada a Espanya a estar pendent d'allò que s'esdevingui més enllà de les nostres fronteres. Els facciosos esperen els esdeveniments i, per si el control sobre les nostres costes i fronteres arribés a ésser efectiu, estan rebent constantment considerables reforços d'homes i material.

Es rationa el pa a Madrid

Madrid (4 tarda). — Per un band del governador civil de Madrid, es disposa el racionament del pa a la capital de la República. La disposició entrarà en vigor el dia onze o sia dijous de la setmana entrant. S'assignen tres cèntims grams de pa a cada ciutadà. A partir del dia 11 serà precisa la tarja d'aprovisionament per a la compra del pa.

Els components de la Junta facciosa de Burgos

La *Libertad* publica una informació, en la que es diu que la Junta de Burgos, als efectes administratius, està composta pels següents individus:

President, general Dávila. — Cultura, Josep M.ª Peman. — Diplomàcia, Murguero, secretari d'ambaixades. — Cbras públiques, Mauro Servat. — Hisenda, diputat Amado. — Indústria i Comerç i Comunicacions, diputat Joaquim Bau.

Franco té quatre secretaries: particular, el seu germà Nicolàs; diplomàtic, Sangroniz; de Marina, almirall Cervera i de Guerra, general Faupel.

Els miners d'Astúries s'endinsen a Oviedo per la Puerta Nueva

Gijón, 5. — És convenient de deixar plenament afirmat que les accions que cal emprendre a la zona de San Claudio, hauran d'ésser tantesjades amb molta cura.

Ja assistirem ahir a una d'aqueixes operacions a base de previsió tàctica, de les quals el comandament esperava comprovacions de positiva utilitat.

El turó de Cimadevilla i el pu-

jol de l'Ermita, creuaven llurs focs sobre les nostres posicions baixes, per la qual cosa el nostre moviment topava tothora amb uns inconvenients que en res no ens podien afavorir, àdhuc en el cas de tenir al nostre poder el cim d'aqueixa muntanyola important.

Ja tinguérem ahir bona cura de consignar que els rebels tenien construïda, a la part alta de San Claudio, una xarxa completíssima de trinxeres que s'enllaçaven amb els principals punts de defensa dels rebels i els permetien d'oposar una resistència tenaç i fàcil, per disposar de metralladores en abundor.

La pressió dels canons obre el pas fins on arriben amb efectivitat els seus projectils; però l'artilleria ha d'avançar després, per a la qual cosa ha de contrarestar no poques dificultats, sense oblidar la localització del foc rebels, tasca no gens senzilla.

Ja ahir, dos dels nostres batallons es presentaren a la zona de la Capella, estudiaren el terreny amb tot deteniment, i deixaren assenyalaria una operació tan fàcil com audaç.

Després, quan es cregué oportú, hom emprà les granades de mà i els cartutxos de dinamita, elements que espaordiren els facciosos, els quals s'allunyaren de la important posició.

Encara que no fos més que per aqueixa circumstància, l'operació es pot considerar com a excellent; però és que hi ha més: les nostres avançades s'han endinsat al turó, han estat fortificades amb tota solidesa, i la vigilància sobre l'enemic s'exerceix ara amb rigurosa seguretat i severitat a uns vint metres, i l'Ermita queda entre els dos focs del cim de la muntanyola.

Hom ha arribat fins a les cases que encara ocupaven els facciosos, els quals n'han estat desallotjats.

Els milicians han decidit passar allí tota la tarda. No han continuat en aquesta nova posició, per tal com el comandament hi ha intervingut enèrgicament perquè procedissin al replegament, puix que des de les Adoratrius hom segueix dominant amb el seu foc tots els edificis que les envolten.

L'avanç de les nostres forces a la part de San Lázaro es va emparant de les posicions i edificis que s'esfondren, car els batallons de Laviana es troben a la Puerta Nueva i en llurs avanços prenen casa per casa.

Aqueixes forces han emprés avui la marxa per viaranyos distints, a l'efecte de caure damunt les línies enemigues del carrer Arzobispo Guisasaola.

Així, amb energia i coratge, el fortí que els facciosos els quedava per a llurs paqueigs a la Puerta Nueva, ha passat a poder nostre.

Gijón, 5. — La tranquil·litat ha estat completa als fronts d'Oviedo, durant el dia d'avui.

La pluja sembla tenir tendència a refredar l'entusiasme de les accions bèl·liques.

Ens hem de referir al sector de Colloto-Lugones. Les explosions i els trets no han tingut ressò avui en aquesta extensa zona.

Cal confiar que aquest ajornament serà brevíssim. Potser aqueixa calma englobi alguna operació afortunada.

La Gaset

València (4 tarda). — La "Gaset" d'avui publica el decret nomenant cap del comandament de carrabiners de Girona al company Frederic Angulo i destituït en càrrec de disponible el que hi havia fins ara Juli García.

Comunicat de Guerra

Madrid, 4. — Comunicat oficial, facilitat pel Gabinet d'Informació de la Junta Delegada de Defensa, a les 9:30:

Front del Centre. — Al sector de Madrid, l'enemic, com de costum, s'estavellà una vegada més en el seu intent d'atac al nostre front; fou rebutjat vigorosament pels nostres soldats, els quals li feren moltes baixes vistes.

Els rebels feren sobre les nostres posicions intens foc de canó i metralladora, i feu adequadament contestat per encertats trets, que desorganitzaren els seus elements defensius.

Continuen passant-se a les nostres files nombrosos fugitius del camp rebel, els quals testimonien la desmoralització que hi regna.

Als altres sectors d'aquest front, sense novetat.

Ministeri de Marina i Aire

València, 4. — Una de les nostres patrulles d'aviació del Nord, bombardejà ahir una concentració de camions a Pravia i posicions enemigues pels voltants de l'Escampiero.

Ahir, a quaranta milles de la costa catalana, fou bombardejat i fet fugir, el creuer facciós «Almirante Cervera», quan tractava d'apresar un vaixell mercant.

Als sectors del Centre no es pogué realitzar cap servei a causa del mal temps.

Als altres sectors, la nostra aviació es limità a efectuar vols de reconeixement i vigilància.

DARRERA HORA

Un avanç de les forces lleials

Andújar (4 tarda). — Aquest matí les forces lleials han efectuat un important avanç conseguint plantar al bell mig del pont de Vivel del Río la bandera revolucionària. Els facciosos han disparat sobre ella, provant d'abatre-la, sense lograr-ho.

L'aviació facciosa a causa del mal temps no ha pogut auxiliar amb aliments als facciosos del Santuari de La Cabeza.

Els rebels han instal·lat el seu quarter general a Bujalance.

Vint-i-dos aviadors morts sense glòria ni profit

Bremen, 5. — Durant el mes de febrer foren incinerats a Delmenhorst i Bremenhaven els cadàvers de vint-i-dos aviadors alemanys morts a Espanya. Llurs despulles foren conduïdes a Alemanya a bord d'un vaixell de la Companyia Neptun.

Nou embaixador a València

Buenos Aires (4 tarda). — Ha estat nomenat ambaixador de Buenos Aires a València el conseller d'embaixada Achevald.

Dos trimotors facciosos sobre Palamós. El transatlàntic espanyol "Legazpi" embarrancat a la platja de Llafranc

Palamós (5 tarda, per telèfon). — Aquesta tarda a les dues han volat sobre el poble de Palamós dos trimotors facciosos que han llençat dues bombes sobre el moll comercial, amb l'intent de destruir els vaixells que es troben allí ancorats. Les bombes, malgrat l'objectiu criminal dels facciosos, han caigut a l'aigua sense causar danys.

Es creu que l'objectiu perseguit pels aparells facciosos era el de tocar el vaixell francès "M.ª Terese Le Borgne" que com tots recordareu topà amb una mina el diumenge passat. La metralla no ha arribat a tocar ningú, solament un oficial del vaixell ha resultat amb l'americana foradada però sense causar-li cap ferida. Els vidres de bona part de la població han restat trencats demostrant la potència de les bombes llançades pels feixistes.

Simultàniament s'ha rebut la noti-

cia al poble, que els abans dits avions havien intentat bombardejar el transatlàntic espanyol "Legazpi" de 10.000 tones, pertencient a la Trasatlàntica.

El capità del vaixell espanyol en veure els aparells facciosos ha ordenat fer proa a terra i ha embarrancat a la platja de Llafranc (Palafrugell). L'aviació lleial ha posat en fuga als aparells feixistes.

El vaixell "Legazpi" no ha sofert cap dany ni en la seva càrrega ni en la tripulació.

¿No penseu que aquests infants són germans nostres, i que tenim el deure d'ajudar-los?

¿Com?

¡Fent-vos socis de Pro-Infància Obrera, Carretera de Barcelona, núm. 21!

FLECHAZOS

Va a començar el bloque ferroz de nuestras costas por el capitalismo internacional coaligado contra la clase obrera española. Hubiera sido necesaria en estos momentos, una claridad absoluta en las explicaciones de la situación a los heroicos trabajadores españoles, pero los enterradores de la revolución, han preferido que entremos en esta fecha histórica del 6 de marzo, en pleno galimatías.

Cualquier trabajador de buena fé, se encuentra hoy con cosas verdaderamente peregrinas. Oirá, por ejemplo, como se le dice: El P.O.U.M. es contrarrevolucionario, porque quiere la revolución, pero «nosotros» (los reformistas), somos revolucionarios al dar vivas a la república democrática. Observará que los «comunistas» defienden también la «democracia». En justa correspondencia, los demócratas se afilian al «comunismo». Encontrará pasquines, oirá discursos, le romperán el tímpano los altavoces, clamando por la República democrática. Muchos habrá, que, rendidos, incapaces de orientarse en medio de tanta confusión, se resignen a aceptar las cosas como vengan.

Pero confiamos en que la parte mas combativa del proletariado español, tendrá en cuenta hechos recientes, que aun viven en la memoria de todos.

Recordará que, en Alemania, tampoco se quiso la revolución. La social-DEMOCRACIA aplastó a los espartaquistas en nombre de la Constitución de Weimar. Però tras Ebert y Noske, vinieron Brüning y Von Papen. Tras ellos Hitler.

Recordará que en Austria, al municipio socialista de Viena, y a sus hermosas casas comunales, le sucedió la dictadura de Dollfuss y de Schuschning.

Verá esas fotos que nos llegan de Francia, la «demócrata» Francia: Fascistas de La Roc-

que, enfrentándose en plena calle con partidarios del Frente popular, como diversión previa a que se entregan ambos, mientras llega el momento de que los puños en alto, entren confiadamente en la ratonera de otro 19 de julio como el nuestro.

Recordará también las frases del ABC, jactancioso después de los hechos de Arnedo y otros igualmente vergonzosos: «También los guardias civiles tienen madre» —decía el ABC monárquico—. Hoy, son otros los que adulan a la guardia civil, o a su contrafigura. Pero el objeto es el mismo.

Recordarán también el 16 de febrero. A los luchadores de Octubre, la república democrática no les ponía en libertad, porque había que aclarar antes si lo que procedía era un Decreto, una Ley, una sesión ordinaria, o una extraordinaria del Parlamento. La clase obrera, si quiso libertar a sus héroes, tuvo que destruir materialmente las puertas de las cárceles. Y luego, atentados, asesinatos, provocaciones de la clase patrenal que sabe lo que se trama. El final está a la vista.

¿Es ésta la república democrática a que quieren llevarnos?

Es esto lo que quieren los cruzados de la nueva causa?

Claro que no. Ellos quisieran una república alegre. Quisieran la casita blanca, el huerto florido, los desfiles dominicales de regreso del campo o de la montaña, con vestidos blancos y la roja estrella de cinco puntas sobre el pecho, la estampa brava del proletario que aparece en los carteles sobre un fondo luminoso amanecer. Quisieran higiene, cultura, bienestar, alegría. Quisieran muchas cosas. Quisieran la luna....

Pero, como a los niños, solo se les ocurre extender la mano para alcanzarla, o pedírsela a papá.

Esos sueños ninguna Repu-

blica democrática los transforma en realidad.

La nuestra, ni siquiera agradecerá los miles de muertos, ni el sacrificio, ni aun el exterminio de toda una generación.

La libertad no la da la burguesía. Ha de conquistarla la clase trabajadora cuando llega el momento favorable. El momento es éste. Y no habrá otro.

¿Como se reirá la burguesía, si, al fin, consiguiera hacer tra-

gar al proletariado español, el anzuelo de la democracia.

Justo es reconocer, sin embargo, que no todo serían inconvenientes. La «democracia» no tardaría mucho en inventarnos una nueva religión, para que la felicidad que aquí nos niega, la buscásemos en el más allá.

Su lema podría ser: ¡Bienaventurados los tontos, y vuelta a empezar.

Astur

NEU AL FRONT

Després d'uns dies vertaderament primaverals la temperatura ha enaviat. El fred torna a obligar a la gent a agafar els abrigitalls. Les muntanyes que s'obren des de Girona estan totes nevades. La premsa ens diu: «Grans nevades dificulten les operacions a tots els fronts.»

Al front, ha nevat. Els companys que, durant dies i més dies han sofert, sense abandonar ni un sol moment les trinxeres, les inclemències d'un temps horrible, senten ara, en la carn llur, la fredor glacial de la neu. De quina manera podem vèncer aquest enemic? Enviant al front tots els abrigitalls necessaris.

Companya, has treballat tot el que era possible per als nostres germans del front? Has portat el teu esforç per la confecció de prenyes per als combatents? Has fet tot el que estava al teu alcanç per què res els manqui?

Pensa que ells esperen la teva ajuda.

Companyes!

No deixeu de comprar l'interessant fullet «LA MUJER ANTE LA REVOLUCIÓN», editat pel Secretariat Femení del P.O.U.M.

Dones revolucionàries, Hegiu-lo.

I l'aconsegueixen les espurnes de sang d'aquests cinc morts. Fins aquesta dona que aixeca ara els braços al cel, per on passaren els avions i s'esgargamella cridant inútilment:

«Criminals! Criminals!»

«E. C. — V.»

Bombes sobre Madrid

Al matí, quan la gent està segura, es sol dir:

— Anit vingueren també.

N'hi ha un que els sentí a les dotze i a les tres. És veritat. És veritat. Els «Junker's» han canviat l'hora perquè el dia — bo per a localitzar aquests insuportables grups de dones i infants quina raó d'existència al món no han trobat encara els filòsofs aris — oferia grans inconvenients, entre ells, el dels nostres caces, obstinats a liquidar l'stock alemany d'avions de bombardeig.

Per això vénen de nit. El soroll dels motors cobreix la ciutat. Llavors els madrilenys es recorden que encara s'han d'apagar alguns llums i que les cases tenen soterranis. L'ensurt, però, ofereix per altra banda, llurs coses bones. A aquesta hora de presses de bombardeig és quan les escales de Madrid estan més alegres. S'observa llavors que a aquella casa hi viu molta gent que un no coneixia i sempre acaba amb aquesta consideració.

«A tots aquests hauria de treure'ls de Madrid a la força».

Com que encara no s'ha adoptat aquest procediment — l'únic eficaç pels insensats de tota classe — els pilots del crim, amb llurs diplomes extesos en dues llengües, localitzen a pleret els objectius.

Senteu gran predilecció per les

grans cases del centre de Madrid i dels barris obrers de Tetuan i Quart Camins. Veritablement, els obrers han estat sempre uns éssers incomprensibles molt propens a crear absurds conflictes als capitalistes honrats. Crec jo que aquesta serà la raó per la que corre tanta pressa exterminar-los.

Però a vegades les bombes fallen, sense dubte perquè s'han dormit els déus germànics. Solament es destrueix algun edifici o alguna església que conservàvem respectuosament nosaltres. Quan això ocorre, allà a Berlín hi és Goebbels amb la seva botzina de propaganda per a dir al món que l'Església en qüestió ha estat destruïda pels rojos.

Una altra vegada una bomba cau a una casa habitada. Per exemple aquesta que hi ha — que hi havia — al carrer de Jerònim Llorent.

Els veïns dormien la nit del bombardeig. L'explosió els despertaria amb el darrer crit gelat a la gorja. Al matí — ahir — varen treure llurs cossos treballadors — i els feren passar fins el furgó entre dues fileres de gent que no parlava.

Total: Cinc morts, entre ells dos infants.

S'ha de dir: Tot el que es troba a Madrid sense cap raó de guerra, té part de culpa d'aquest nou crim

Fulletó de L'Espurna 29 - El Taló de Ferro

sais a plegar el genoll davant d'elles (1). Aquestes dues dones eren dues veritables potències, amb tot el diner a llur disposició. Tenien, a un grau molt elevat, el poder de subvencionar el pensament, com vaig tenir ocasió d'adonar-me'n gràcies a les advertències de l'Ernest.

Imitaven llurs marits i dissertaven en termes generals de la política que s'havia de seguir, dels deures i les responsabilitats d'incumbència dels rics. Es deixaven portar per la mateixa ètica de llurs esposos per la mateixa moral de classe; i l'engegaven frases seguides que ni elles mateixes entenien.

En demés varen irritar-se quan jo els descrivia la situació angoixosa de la família Jackson; i quan vaig manifestar-los que m'estranyava que no haguessin constituït un fons de reserva per a socórrer-los, va-

ren declarar-me que no necessitaven ningú per a ensenyar-los llurs deures socials. Quan vaig demanar-los enèrgicament que el socorressin varen refusar-s'hi amb no menys energia. I el que és més curiós és que llur negativa fou feta en termes quasi idèntics del tot, malgrat haver-les vistes separatament i ignorant, cada una, que venia o que anava a veure l'altra. Llur resposta, comuna, fou que beneïen de que se'ls presentés aquella ocasió per a demostrar una vegada per sempre que no atorgaven cap premi a la negligència i que de cap manera volien fomentar la idea de referir-se cressament als pobres (1).

I eren sinceres aquestes dones! La doble convicció de llur superioritat de classe i de llur eminència personal se'ls pujava al cap i les embriagava. Es trobaven en llur centre, amb llur moral de castes i de sancio-

(1) En les pàgines de l'Oulook, revista crítica setmanal de l'època (18 d'agost del 1906), va publicar-se la història d'un obrer que perdé un braç en circumstàncies del tot semblants a les del cas de Jackson.

nement de tots els actes que realitzaven. Un cop ja havia pujat al cotxe, a la porta del suntuós edifici de Mrs. Perwithe, em va venir a la memòria la frase de l'Ernest que aquelles dones també estaven lligades a la màquina, però de tal manera que habitaven al cap damunt.

CAFITOL V

Els filomatés (1)

L'Ernest venia sovint a casa i no era pas solament el meu pare ni els sopars de controvèrsia que l'interessaven. Des d'aquell moment presumia que jo també l'interessava. No vaig trigar a sortir de dubtes car no hi ha hagut mai al món un pretendent com ell. De dia en dia el meu esguard i la seva encaixada esdevenien més fermes, tan com és possible, i l'interrogant que jo havia vist néixer en els seus ulls esdevenia cada cop més imperatiu.

La primera impressió que va fer-me era desfavorable, després vaig sentir-me atreta. Més tard vaig tenir un accés de repulsió contra d'ell, el dia que va atacar la meua classe i a mi i tot amb tan pocs miraments; però ben aviat vaig anar-me adonant que no havia calumniat la societat amb la qual jo vivia, que tot el que ell havia dit per dur i amarg que fos estava plenament justificat; i més que mai em sentia a prop d'ell. Esdevenia el meu oracle. Per mi, arrencava la careta de la societat i em deixava entre veure veritats tan incontestables com desagradables.

No. Jamai hi ha hagut un enamorat per fer-li de parió. Una xicoteta no pot viure fins als vint i quatre anys en una ciutat universitària sense que un o altre no li hagi fet l'aleta. Jo havia tingut pretendents imberbes sofomores (1) i professors de cabells blancs, sense comptar els atletes de la boxa

(1) Mot tret del grec que significa «els savis fells» i que serví per a designar els estudiants de segon curs de les universitats nord-americanes (N. D. T.).

(1) El sentiment de l'Església a aquella època es defi-

(1) Mot tret del grec que significa «els savis fells» i que serví per a designar els estudiants de segon curs de les universitats nord-americanes (N. D. T.).